

CICIGOCI MRAVLJINČEK

2015

UVODNIK

Na letošnjem taboru nam je bilo vreme naklonjeno. Posledično smo večino časa preživeli na »terenu« - v gozdu, jezeru, na bivaku ali z rokami v loncu, zažganem od šmorna.

Večina prispevkov je zato nastala po taboru. Upam, da bomo z njimi uspeli priklicati kak lep spomin ali vam orisati kako fajn smo se imeli. Minilo je prehitro, za kar je zaslužna pozitivna energija vseh taborečih in vodstva.

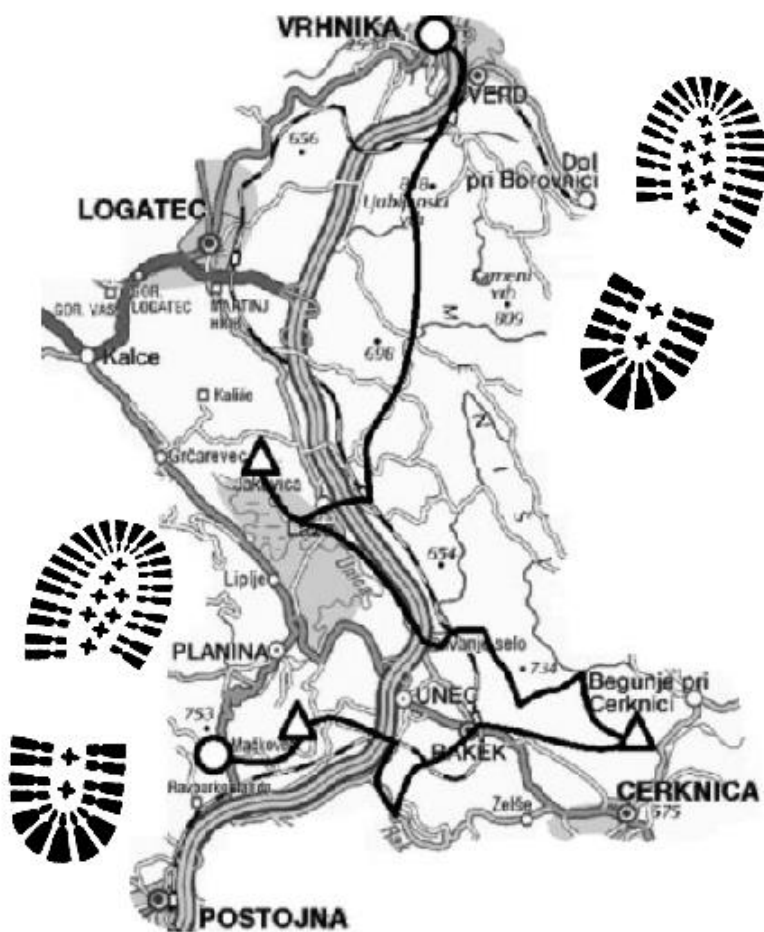
Torej, BRAVO za super tabor in ZDRAVO za novo sezono.

Urednica in pomočnica starešine Maja

Starešina in pomočnik urednice Miško

RAKOV ŠKOCJAN IMA ŠTIRI LETNE ČASE POLETI

Lansko leto nas je, ko smo se sprehajali po lepem Rakovem Škocjanu, mrazilo v močnem deževju in želel sem sonca in toplote! Letos se mi je želja uresničila in imeli smo 37°C in v Rakovem Škocjanu sem si zaželel, da bi me vsaj malo zazeblo. Sedaj pa me skrbi, da če bo še naslednje leto trasa šla mimo Rakovega Škocjana, da bo snežilo.
#RakovŠkocjanImaMoč

Majki

IZVIDNIKI NA KLIVNIKU 2015

Letos smo na taboru izvajali večino Izvidnik, ki je bila namenjena starejšim GGjem in PPjem. Ker gre za eno izmed zahtevnejših veščin je bilo pričakovati, da ne bo veliko odziva. Na koncu sem v svoje vrste po temeljitem razmisleku in predhodnem ogledu vseh kandidatov sprejel Katjo, Neli, Andreja in Brunota iz GG vodov ter Gala in Žigata PP delovnega voda. Pa kaj je sploh smisel opravljanja večine izvidnika se sprašujete? Da odgovorim na to vprašanje moramo najprej pogledati, kaj se za dokončanje večine zahteva.

Razumevanje orientacije, uporabe kompasa in osnov topografije in obvladovanje skice terena, mačja hoja, preživetje noč popolnoma sam v gozdu, kurjenje ognja s kresilom, skrivanje sporočila, skrivne pisave, celodnevni molk, celodnevna prepoved zauživanja hrane in sladkanih pijač in podobno. No tako, izvidnik te veščine in znanja potrebuje, kadar opravlja izvidništvo nad drugim taborom v primeru kraje zastave ali izvedbe kakšnega drugega deviantnega (če ne že delinkventnega) ravnanja. Ok, pa pustimo šalo z raznimi krajami ,česa drugega kot zastav, na strani.

Na taboru je izvidnike v četrtek (3. dan tabora in po le eni izmeni veščine!) doletela posebno težka naloga in sicer, so morali narediti skico terena "nasprotnega", skavtskega tabora, prešteti število oseb, opisati kakšne so njihove zaloge, ugotoviti kje kdo spi in podobno.

Popoldne se je izvidnica z dvema avtomobiloma odpravila iz Klivnika. En avtomobil se je takoj odpravil v Pregarje, kjer smo opravili hiter pregled vasi in okoliške trgovine ter si napolnili zalogo za težko nalogo, ki smo jo imeli pred samo. Čeprav izvidnikom takrat tega nisem povedal, bi lahko bila, glede na okoliščine in težo izvedbe naloge, to njihova ena in edina misija zato sem si mislil "kar pojejte ta sladoled in čokolado...". 20 minut kasneje se nam je pridružil še drugi avto in sledil je kratek sestanek in pregled, kje se skavtski tabor nahaja. Glavni izvidnik je preučil karto in ugotovil (s pomočjo domačina Martina) kje točno so taborniki nastanjeni. Sledil je tako imenovani taktični premik avtomobilov iz lokacije 1 na lokacijo 2. Iz Pregarij smo se odpravili proti Preložam in nekje na polovici poti zavili na gozdno pot proti Ostrožnem Brdu. Slab kilometer pred skavtskim taborom smo ugasnili luči in se v prvi prestavi počasi približevali taboru (res izvidniško ja!). Ko smo prišli do tabornega prostora je Glavni izvidnik želel mirno speljati proti izstopni lokaciji in

ponesreči naredil tak hrup, da bi lahko zbudil vse prebivalce Ostrožnega Brda, ki je 5 km stran. Skratka, na izstopni lokaciji so izvidniki dobili potrebno opremo - kompase, barvne svinčnike, papir, podloge (kuhinjske pladnje), modri nasvet in plava navodila. Celotna zadeva je kazala na velik profesionalizem izvidniške enote. Glavni izvidnik je ob izgubi pogleda na še zadnjega izvidnika potočil veliko solzo.

30 minut kasneje

Glavni izvidnik se po prebiranju zanimive literature odloči, da bo obiskal skavtski tabor ter z diverzijo omogočil izvidnikom približevanje taboru in obenem ocenil delo izvidnice. Po nekajminutni hoji od izstopne točke do skavtskega tabora opazim prve izvidnike kako pridno rišejo skico terena (na tej točki nisem bil nekaj ful ponosen... namreč izvidniki niso bili ravno skriti ane). Anyway, šel sem mimo parkiranih avtomobilov in se usedel na klopce pred skavtsko hiško... in zaprepaden ugotovil, da ni nikogar v taboru! :) Hah, kakšna škoda! Vseeno je glavni izvidnik želel oceniti delo izvidnice.

5 minut kasneje

Sliši se padajoče kamenje, lomljenje dreves... Glavni izvidnik se prime za glavo in upa, da to ni bila njegova enota.

5 minut kasneje

S kotičkom očesa glavni izvidnik opazi premikanje. In kar naenkrat se vsak iz svoje smeri prikažejo Bruno, Neli, Katja, Gal in Žiga. S smehom ugotovimo, da resnično ni nikogar v taboru in si rečemo da bomo počakali še zadnjega izvidnika. Ker izvidnika Andreja ni bilo na spregled se odločimo za klasični taborniški "prank" in zadelamo vhode v skavtske šotore z gasilskimi klopami in mizami (glavni izvidnik je skrbno spremljal, da je bil "prank" primeren) ter pustimo sporočilo, da je bila izvidnica RČM tukaj.

Ker Andreja še vedno ni ga začnemo klicati naj pride do tabora. Ker ni bilo nobenega odziva se glavni izvidnik odloči, da bo šel do izstopne lokacije (ki je mimogrede bila tudi zborna mesto v primeru predhodnega končanja naloge) medtem ko bodo ostali izvidni odšli proti glavni cesti. Prispem do avtomobila in... šok. Andreja ni nikjer. Zapeljem se do preostale skupine in jim rečem da moramo poiskati izgubljenega člana. Po intenzivnem klicanju Andrejevega imena se kar naenkrat iz gozda oglasi glasen "Ja, tukaj sem in pridem".

10 minut kasneje

Iz gozda pride Andrej z največjim nasmehom na obrazu. Glavni izvidnik si misli, da očitno se je kar zabaval. In res se je. Pove nam zgodbo kako

je plezal v en strm hrib in opazoval/risal skavtski tabor. Sledila je pot do glavne ceste, kjer smo počakali naš drugi avtomobil.

Med čakanjem smo se rutkali na bližnjem travniku. Zmagovalec rutkarskih dvobojev je bil v veliki večini Gal, medtem ko je Neli dobila priznanje za osebo, ki je najdlje časa preživela v travi.

Ah, verjetno vas še zanima kakšne so bile skice in zadnja ocena opravljene naloge? Khm, recimo temu, da je bil teren tako težak, da se izvidniki nikakor niso mogli dobro namestiti in narisati primerne skice (so bile pa skice terena v zadnjih dneh tabora perfektne!). Medtem ko so nekateri po gozdu v okolici tabora lomastili kot severnoameriški grizliji, so bili drugi tihi kot miške.

Do konca tabora je sledilo še kar nekaj zanimivih nalog za izvidnike, predvsem molk je bil zabaven. Na koncu so večino v celoti opravili le GGji Katja, Neli in Andrej, medtem ko bodo morali PPji Bruno, Gal in Žiga nekatere naloge še opraviti.

Kot glavni izvidnik sem bil ponosen na svoje fante in dekleta, ki so se skozi celo taborjenje zelo trudili in na koncu tudi postali pravi mali izvidniki!

Miško

SKOZI DEL TABORA

Prvi dan, ko nas je avtobus pripeljal do jeza, je bilo zelo vroče. To pa zato, ker je takrat Slovenijo zajel vročinski val. Ko smo v strašanski vročini prišli do tabora, smo razpakirali stvari in naredili vse po načrtih vodstva.

Drugi dan je bilo tudi zelo vroče. Dopoldan smo znova šli v vodove kotičke, ki smo jih poiskali prejšnji dan. Z jonom sva bila zaspana, ker sva bila na straži. Popoldan v zboru smo si izbrali svoje veščine, ki jih potem delamo skozi cel tabor. Začeli smo jih delati popoldan. Zvečer smo imeli prisege za nove rutke. Bilo je kar strašljivo, ker so se iz gozda videle strele, ki so nakazovale nevihto. Jaz sem postal GG. Končno!

Jure

OBISK JAME HRUŠIŠKE PONIKVE OZ. PRIJETNA OHLADITEV NA GG BIVAKU

S Tajo sva se že pred taborom pogovarjala, da bi rada za svoje člane na taboru pripravila tudi kaj malo drugačnega. Hitro je padla ideja, da bi lahko obiskali jamo, ki smo jo na enem ob klivniških taborov obiskali v 90ih letih. Žal je moj spomin na tista leta omejen na zabavo in druge neumnosti, ki smo jih počeli in se ne imena, ne lokacije jame nisem zapomnil. V medlem spominu mi je ostal le precej velik in urejen vstop, pregradne stene in napis Lumi. Jamo, ki smo jo obiskali v 90ih, je po mojem slabem spominu tvornica bratstva in edinstva (JLA) nekoč uporabljala za skladišče. S precejšno mero pretirane samozavesti sem pogledal vse dostopne zemljevide (DTK25, Atlas, Geopedia, e-Kataster jam) in se odločil, da smo takrat obiskali jamo Hrušiške ponikve. To zgodbo sem uspešno prodal tudi Taji.

Po mojem plezalnem izletu v Dolomitih, sem tabor ponovno obiskal na dan obiska jame. V taboru sem iskal zemljevid, ki bi mi omogočil vsaj neko dostojno mero orientacije, a so bili vsi zemljevidi "na terenu". Tako veliko jamo bom pa že našel, sem si mislil in se s svetilko, GSM aparatom, flisom in polno mero odločnosti podal Taji in njenim GGjem naproti. Kmalu po prihodu v Podgrad sem ugotovil, da bo odkritje tele jame kar zajeten izziv. Moji IT nepismenosti navkljub sem uspel na GSM aparat priklicat neke zemljevide in e-Kataster jam. In bolj kot sem se bližal točki na zemljevidu, bolj sem se zavedal, da Hrušiške ponikve in Lumi ter z njim povezana velika, prostorna in varna jama, nimata pravzaprav nič skupnega. Vhod v jamo sem v tretjem poskusu uspel locirati, več težav pa sem imel z lociranjem glasne skupine nadebudnih mladih tabornikov. Po huronskem kričanju, žvižganju in celo paleto telefonskih klicov smo se uspeli najti v suhi strugi potoka, ki izginja v Hrušiških ponikvah.

Utrujeni taborniki so v hladu jamskega vhoda pometali nahrbtnike po tleh in se pripravili na vstop v jamo. S Tajo sva odšla v izvidnico in naletela na prestrašeno srno, ki je urno v elegantnih skokih oddrvela mimo naju. Kmalu pa je prišlo še drugo spoznanje. Jama je res divja. Takoj na začetku se srečaš z globokim breznom, a mimo njega vodi pot v lažji jamski svet. Po 10 minutnem ogledovanju sva uspela omejiti rove in votline, ki bojo primerne za našo mladež. V dveh skupinah smo jim

predstavili dva rova, jih opozorili na zanimive kapniške formacije ter malo jamsko favno. Oboroženi s svetilkami so lahko spoznali en majen košček podzemnega sveta.

Glede na odzive "jamarjev" lahko zaključim, da jim je bila izkušnja všeč. Vsi oooji in aaaaji pa so motivacija, da za njih v letošnjem letu pripravimo še kaj podobnega, a bolj obsežnega in bolj intenzivnega. Ob tem je nastala tudi obljuba, ki dela dolg. Obljubil sem, da jih, če bodo izrazili željo, peljem v jamo Mačkoviča pri Planinskem polju. Tako... Sedaj je obljuba zapisana tudi črno na belem.

Po obisku jame si je mladina oprtala nahrbtnike in se preko Podbež vrnila v varno zavetje taborniškega prostora na Klivniku. Mene pa je čakal vroč avto in hitra vožnja "domov".

Rok

KAVICA IZ PROJE

Kavica iz proje,
rad te imam,
tok si moja ljuba,
da nikomur te ne dam.

OLE, OLE, KAVICA 'S PROJE (4X)

Kavica kokainska
je čisto prava grenivka.
Jaz nikoli ne bom je pil,
si bom kavico 's proje v usta zлил.

OLE, OLE, KAVICA 'S PROJE (4X)

Jure Simsič

NEDOKONČANA

Režemo čebulo,
režemo čebulo,
kosi so v nulo,
Beki ma pa bulo.

Jaka bere knjigo,
Anži je moj amigo,
Veronika sedi na klopi,
Beki pa ma gips na roki.

*Avtorji: takrat prisotni v kuhinji
in neznanec, ki je pripisal zadnji
verz*

ZVEZDNATO NEBO

Po naslovu sodeč bi lahko rekli, da gre za Danijev komad (bend Ekstaza, za vse glasbene navdušence). Ampak moram vas razočarati (ali razveselit hmm?), ne gre.

Vsakdo, ki se je ponoči na tabornem prostoru zazrl v nebo je imel kaj za videti. Ali je bila to nevihta v daljavi, kot ob prisegah, ali je bilo to Rokovo izklesano telo in angelski glas, ali pa je to bilo nebo posuto z zvezdami.

In ja, tokrat bom napisal nekaj o zvezdah in ozvezdijih, ki so bila letos res lepo vidna. Kot se spomnite so bile noči na Klivniku hladne. Pa komu lažem, bile so res ledeno mrzle! Mrzle noči so bile posledica jasnih klivniških noči.

Ok, ne bom šel nekaj v veliko podrobnosti o samih zvezdah. Samo želel sem deliti z vami katera ozvezdja so bila vidna vsako noč in pa seveda kje se nahaja Severnica.

Ko prvič pogledaš v julijsko (ja, je važno v katerem mesecu se gleda) klivniško nebo opaziš nebroj zvezd, ki se svetlikajo na nebu. Ločiti moramo med južno in severno stranjo neba. Kako to naredimo brez kompasa ali ostalih pripomočkov? Preprosto! Samo poiskati moramo zvezdo Severnico. Pogledamo po nebu in z lahkoto odkrijemo Veliki voz. S tem ko smo poiskali Veliki voz z zagotovostjo vemo, da gledamo proti severni strani neba, kar pomeni, da je nasprotna stran zagotovo južna. A za točno določitev severa poiščemo Severnico. Kot pravim tabornikom nam tudi ta naloga ne predstavlja težav. Od zadnje stranice velikega voza vzamemo 5 dolžin in jih potegnemo po navidezni črti v isti smeri, kot poteka zadnja stranica. Poglejte slikico severnega neba, kjer je prikazana ta dolžina in smer, kamor naj bi navidezno črto potegnili.

Skratka, sedaj ko smo to dolžino imerili najdemo eno zvezdo in ravno ta zvezda je Severnica, ki nam pove kje je sever. Obenem je severnica tudi prva (začetna) zvezda Malega voza.

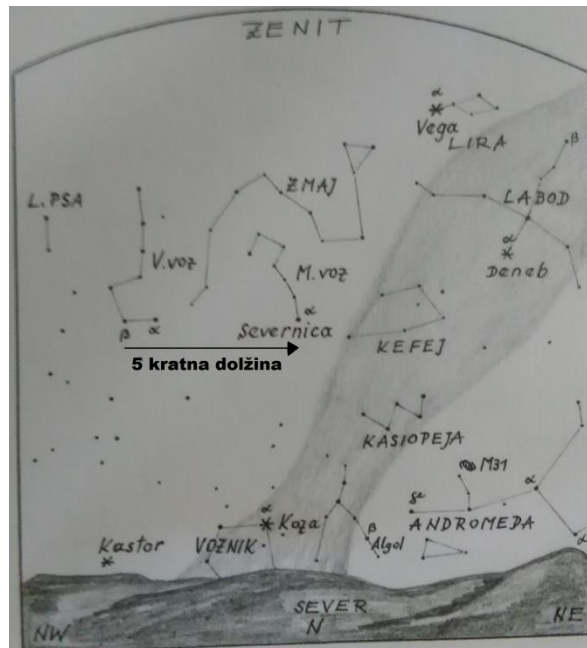
Kot vidite na sliki je na severnem nebu še veliko število zvezd, predvsem lepo se je videlo še ozvezdje Zmaj, medtem ko so bila ostala ozvezdja težko določljiva.

Poleg ozvezdij je izstopala tudi Rimska cesta.

Na nasprotni, južni strani neba, po svoji svetlosti izstopata ozvezdji Strelec in Orel vendar ju zaradi nepoznavanja oblike nisem prepoznal.

Opazovanje zvezd je če ne drugega izredno lepo in nam da misliti, kako nepredstavljivo veliko je vesolje, katerega del je tudi naša mala Zemlja.

Slika 1: Pogled proti severnemu delu neba

Samo še kot zanimivost: V času taborjenja je dan na Klivniku dolg nekaj več kot 15 ur. Sonce zaide malo pred osmo uro zvečer in vzide nekaj po četrti uri zjutraj.

Miško

IZJAVE NA TABORU 2015

»Trzalice ne izgubiš, ampak jo izgubljaš.«

»Brat bratu lamber vode.« = »Brat bratu Simon Mateju.«

»Bor je domača žival tabora.«

INTERVJU S TABOROVODJO

1. Veronika, letos si prvič taborovodja. Kako se počutiš v tej vlogi?
Fantastično. Z vodstvom si izmenjujemo energijo.

2. Kako si se pripravljala na tabor?

Intenzivno (smeh/sarkazem??). Bila sem zaskrbljena, ali bom zmogla vodenje takšnega projekta. Pri pripravah mi je bilo najtežje spodbujati folk in jih opominjati nanjihove zadolžitve.

3. V čem si kot taborovodja res dobra?

To moram vprašati druge.

Rebeka: *V kuhanju kave, vedno je dobre volje in flegma.*

Anži: *Potrpežljiva, zanesljiva, prijazna, vsemogočna (op. to so vsi pridevniki, ki jih Anži pozna).*

Veronika (ja, ona): *Včasih preveč zakomplicira, na splošno dobra oseba.*

Simon: / *(Je razmišljal na klopici v horizontalnem položaju cca. 25 min, pa ni uspel najti česa pozitivnega.)*

Beštja: *Pusti nam ustvarjalno svobodo, rada ima cimet, v kuhinji dovoli musko in ogenj v jedilnici.*

David (kot zunanji opazovalec): *Kul je, da ima pero v glavi. Po mojem mnenju je to najpomembnejše, kar potrebuje taborovodja.*

Vanja: *Zelo je sproščena.*

4. Česa si se najbolj bala pred taborom?

Vodenja zborov. Vedela sem, da bom veliko stvari pozabila in bala sem se, da me nihče ne bi razumel zaradi naglasa.

5. Opiši svojo ekipo, ki pelje letošnje taborjenje.

Kaj naj rečem, mislim, tudi men je neroden.

Velika družina, ki veliko pojé. Veliko je prcanja med sabo, a se tudi spodbujamo.

6. Kaj meniš o mladih PP-jih?
Všeč mi je njihova samoiniciativnost. Še nekaj bo iz njih. Vidim načelnike in starešine.

7. Želiš še kaj sama dodati?
Pazte, kaj vse pojedete na Klivniku ponoči (op. punch line ukradla Mateju).

Izprašala in zapisala: *Maja*

KATERA JE PRVA STVAR, KI SI JO IZGUBIL NA LETOŠNJEM TABORU?

Vanja: vilica

Matej (ekonom): ključe od avta

David: i-poda

Veronika: dostojanstvo

Anži: nogavičke

Simon: »En mi je vzel žvilco!«

Lara: del menažke

Maja: vse kulije

Meta: »Ne vem, če sem kaj izgubila.«

INTERVJU Z DINO

Na tabornem izboru za MISS KLIVNIKA 2015 si je lento po mnenju strokovne žirije prislužila Dina. Za vas objavljamo ekskluzivni intervju, ki je nastal nekega dne po kosilu.

1. Kako se je Vaše življenje spremenilo, po prejetju naziva?
Po izboru sem obogatela, pridobila sem več oboževalcev zaradi česar se mi je povečala samozavest. A hkrati pomanjšala, saj si več ljudi želi, da bi bila mrtva. Potrebujem vedno več varnostnikov.
2. Kako ste porabili denarno nagrado?
Sredstva sem nakazala projektu Kako stopiti Arktiko in Antarktiko (op. Rešitev kako zagotoviti dovolj pitne vode za vse na svetu.)
3. Ali Vas ljudje prepoznavajo? Kako reagirate?
Vsi in povsod me prepoznavajo. Včasih se moram preobleči v moškega, ker je enostavno preveč.
4. Komu ste pomagali s svojim nazivom in prepoznavnostjo?
Mr. Smrkcu, saj vse naredim za svojega moža. Predvsem sem pozornost namenila njegovim oblačilom, saj je vedno z mano in je vedno bolj prepoznaven.
Kaj pa lačni po svetu, vrtci brez igrišč?
Naj ostane anonimno.
Ampak, ravno to je najboljša publiciteta.
Nočejo biti izpostavljeni.
5. Kako je Mr. Smrkec sprejel novico o Vašem nazivu? Ali je prisotnega kaj ljubosumja, glede na to, da on ni bil izbran?
Seveda je pričakoval takšen rezultat. Ljubosumja ne kaže.
6. Kakšni so Vaši načrti za prihodnost?
Upokojitev iz kariere manekenke, ker imam dovolj denarja do konca življenja.

Za vas zapisala: Maja

HRANA NA POHODU

Večkrat se je že debatiralo, kaj je in česa ni mogoče zaužiti na pohodih. Sir se na vročini stali, paradižnik postane mezga in mesnine ter kakšen sirni namazi se pokvarijo. Vse to so izkušnje iz preteklih let, zaradi katerih se določenim živilom izogibamo. Nesmiselno.

Kako prenašat **piščanca**, ne da bi se pokvaril? Uporabiti je treba malo iznajdljivosti in fizike. Nikoli ne bom pozabil, ko je učiteljica kemije v osnovni šoli prinesla kos ledu v ... časopisnem papirju. Izolacija! Dan ali dva pred pohodom piščanca zamrzneš, ga na dan pohoda oviješ v časopisni papir in daš še v eno vrečo (za vsaki slučaj). Prvi dan pohoda je piščanec do večera ostal hladen ter še rahlo zamrznjen, pa čeprav je bilo zunaj pasje vroče (37 stopinj) in za večerjo smo imeli rižoto.

Paradižnik v nahrbtniku brez posode? Gre ... samo spakirati ga mora nekdo, ki ve, da paradižnik ne sme biti pod pritiskom :). Če sem popolnoma iskren, ko sem dal šop banan v Rakeku za nosit našim bodočim vodnikom, si nisem mislil, da se jih da zmečkati do te mere, da se jih ne bo nihče dotaknil. Ampak je uspelo. Zato sem predvideval, če bodo nosili paradižnike, bodo nahrbtniki krvaveli. Sam sem ga pospravil na vrh, ter celo pot pazil, da se nisem usedel nanj. Večerja tretji dan: paradižnikova solata s hrenovkami.

Sir. Malo kdo pomisli, da če sira ne hrani na hladnem, ta začne poleti spreminjati agregatno stanje. V bistvu je toliko stvari, ki jih lahko vzameš za zajtrk in malico, da ni potrebe po kompliciranju s sirom.

Salame. Ne. Suhe mesnine. Da. Tako smo naprimer drugi dan pasulju iz konzerve dodali malo več okusa. Razne piščančje in posebne salame je pa potrebno zaviti v časopisni papir in pojesti čim prej oz. pojesti vse, ko se embalaža odpre. Več maneverskega prostora je pri hrenovkah, ki jih prej popečemo. Ampak paštete, tune, med, kremica (čokoladni namez, za tiste, ki ne poznate tega izraza ;)), marmelada in razni namazi iz čičerike, soje in fižola, so se izkazali kot dobro obstojni kljub toplemu vremenu.

KOZLIČKI NA TABORU

Na tabornem prostoru nas na veselje živaloljubcev pogosto obišejo razne živali. Ponoči nam žabe z regljanjem ne pustijo spati, med kopanjem gledamo ribe, nočno stražo pa včasih prestraši cviljenje polhov in sopihanje ježev. Večjih živali ponavadi ne vidimo, saj je cel tabor tako glasen, da vse živalstvo na dovolj dolgih nogah odnese kar najdlje možno.

Kuhinjo pogosto obišejo tudi kozlički, ki nekaj časa posedajo po mizah, nato pa jih kdo prestavi na bližje drevo, tako da se kmalu zlijejo z okolico in izginejo iz našega vidnega polja. Govorim seveda o hroščih kozličkih, ki jih prepoznamo po izrazito dolgih antenah. Najpogostejši kozliček od tistih, ki pridejo posedat na mize v jedilnico, je bukov kozliček (*Morimus funereus*), počasna in umirjena žival, ki ne more leteti in se ji verjetno tudi zato nikamor ne mudi. Včasih kdo vpraša: »A je nevaren? Ali grize? Lahko piči?« Odgovor je odvisen od tega, kateri vrsti pripadaš. Če si jelka ali bukev, potem je odgovor vsekakor: »Da.«

Ljudem seveda ni nevaren, saj je 'vegetarijanec', prehranjuje se namreč z lesom tako živih kot tudi odmrlih dreves. Kljub velikosti (približno 3 cm + navidez neskončno dolge tipalnice), je precej nežna žival,

zato je prav, da smo tudi mi, ki vdramo v njegovo življenjsko območje, nežni do njega. Vrsta je v Sloveniji zaščitena.

Obišejo nas tudi drugi predstavniki žuželk, na primer kobilice in metulji. Včasih pride tudi kak manj prijeten obisk, na primer komarji. Ali pa ose, ki imajo svoja bivališča v luknjicah v tleh. Večinoma se za taborni živžav ne zmenijo, letajo po svojih opravkih in so v splošnem precej miroljubne. Včasih pa se kdo odloči, da bi si njihovo domovanje ogledal pobliže. Po možnosti se tega loti s palico in to tako, da zapre glavni izhod iz gnezda. Ker se osam to zdi že prehudo kršenje bontona in vdor v njihov zasebni

prostor, pošljejo svojo letečo armado, da bi to razložila vsiljivcu, kar se zanj običajno ne konča dobro...

Vsake toliko nas obiščejo tudi najnevarnejši prebivalci gozda, klopi. Ti so zanimivi samo za bolničarja, ki se mora ukvarjati z njihovim odstranjevanjem.

Znebimo se klopov in čez čas se po taboru spet slišijo klici: »Taja, Taja, kaj je to?«

- »Hrošč. Kozliček.«

»A je nevaren?«

POSTAVLJANJE BIVAKA

Med vsakim šolskim letom poslušam naše člane, kako jim je v veselje postavljanje bivakov in nabiranje sestavnih delov za njih. Hec. V bistvu je vedno govora, kako je dolgočasno postavljanje bivakov in da vse že tako ali tako obvladajo.

Pride pohod in veliko kilometrov v dnevu, ko je pomembno čimprej postaviti streho nad glavo, ter skuhati večerjo in čimprej v spalko. Tu pa se stvari zakomplicirajo. Material za bivak se nabira 2h (še vedno ne vem, kako nam je uspelo doseči ta čas, ampak smo ga :)) in bivak postavlja trop razrtesenih ljudi, ki vedo, da če se pravilno in ob pravem času uspejo skriti, da jim v bistvu ne bo treba delati večerje.

Tu bi rad opomnil vse, da če bi v zadnjih nekaj letih prišlo do tega da bi, bog ne daj, začelo deževati v času ko si postavljamo bivak, bili vsi mokri in lačni. Ta čas je bil letos med 3-4h (od prispetja na cilj do dejanske večerje). Čas, ki bi ga brez večjih naporov dosegli pa je od 1-2h.

Tako da upam, da bomo vsi malo razmislili, kje se je stvar letos zataknila in kakšno minuto, do naslednjega leta odvzela od našega časa, ker do sedaj nam je bil Jupiter vedno naklonjen.

Majki

POEZIJA SENČNE LOŽE (Latrinska poezija)

Rad imam živali, zato vsako jutro nahranim muhe.

Opravim prijetno in dobro delo. Dober občutek.

Kdor drugemu jamo koplje, taboreči kakajo vanjo. –PTM

Točne ure ne vem, vem pa, da je na straži še vedno prva izmena.

Semkaj me je prinesla potlačena potreba, ki se mi je danes že 3X izmuznila. Včasih je naporno, ko te iz vrste na latrini večkrat pokličejo ožuljeni, porezani, polomljeni ali popikani ljudje. Ni problema, z veseljem poskrbim za vas. Tako ali tako sem nočni človek.

Prijetno opravljanje raznovrstnih opravil!

Vse vas imam rad,

Vaš Bolničar.

PS. Počasi bo zmanjkalo papirja, predvidevam da zjutraj.

Kok je bla dobra včeri proga preživetja!

Jz bi šel/šla še enkrat čez use stvari. Men je blo najbolj blato!